

КОНКАССЕТРА

Б. П. 2

Κουκλοθέατρο

ΕΝΤΥΠΟ ΠΟΥ ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ ΤΟ ΥΛΙΚΟ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗΣ ΣΕΙΡΑΣ
«ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΧΡΥΣΟΒΕΛΟΝΗ»

Παιδαγωγική επιμέλεια : ΕΡΤ-2

Γραφική επιμέλεια : ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΒΑΛΑΣΗΣ

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ

Στα πλαίσια της εκπομπής «ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΧΡΥΣΟΒΕΛΟΝΗ» η ΕΡΤ-2 και η MEDIA FILM PRODUCTION Ε.Ε. οργανώνουν διαγωνισμό για ομάδες παιδιών ηλικίας 6—14 χρόνων.

Έχουν δοθεί 300 κουτιά που περιέχουν υλικό για παραστάσεις κουκλοθέατρου.

Η κάθε ομάδα, που έχει πάρει ένα τέτοιο κουτί, θα πρέπει με την επίβλεψη κάποιου μεγάλου, αλλά χωρίς την επέμβασή του, να ετοιμάσει μια παράσταση ακολουθώντας λίγο πολύ τις οδηγίες, που δίνουμε με αυτό το έντυπο. Η παράσταση πρέπει να γίνει δημόσια, δηλαδή προστά σε κοινό. Δεν μπορούν να λάβουν μέρος εκείνοι, που δεν θα παίξουν την παράσταση του κουκλοθέατρου προστά σε κόσμο. Δηλαδή ή στο σχολείο τους ή στη γειτονιά τους, ή στην κοινότητά τους ή στο πολιτιστικό τους κέντρο, ή στη λέσχη τους ή στο σύλλογό τους κλπ.

Για να ξέρουμε πώς δουλέψατε και να μπορούμε να κρίνουμε τη δουλειά σας, πρέπει να μας στείλετε πολλές φωτογραφίες από την παράσταση, όχι τόσο από τον κόσμο, αλλά από τη σκηνή, από τις κούκλες και από ό,τι άλλο νομίζετε πως πρέπει να μας δείξετε.

Επίσης, για να μπορείτε να διαγωνιστείτε, πρέπει να μας στείλετε μια κασσέτα, όπου θα 'χετε ηχογραφήσει την παράσταση όλη. Θα μπορέσουμε έτσι να καταλάβουμε, πώς κύλησε όλο το έργο· αλλιώς δεν μπορούμε να σας συμπεριλάβουμε στους διαγωνιζόμενους. Ό,τι υλικό έχετε, στείλτε το. Αν μπορείτε να το κινηματογραφήσετε με μια κάμερα VIDEO, κάντε το.

Θα τα στείλετε στη διεύθυνση:

Για την εκπομπή
«ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΧΡΥΣΟΒΕΛΟΝΗ»
οδός Αργαίου 3
171 23 Ν. Σμύρνη

Αφού λάβουμε εμείς όλο αυτό το υλικό, θα επιλέξουμε τις 10 καλλίτερες παραστάσεις και θα έρθουμε με ένα συνεργείο να τις κινηματογραφήσουμε.

Σας ευχόμαστε πολύ κέφι, καλή και πολλή δουλειά και καλή επιτυχία.

ΜΕΡΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΗΣΙΜΟ ΜΙΑΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

από την Ήβη Σοφιανού

Το κουτί, που πήρατε από την εκπομπή μας, έχει μέσα τα απολύτως απαραίτητα πράγματα, για να παίξετε ένα έργο, δηλ. περιέχει 4 φιγούρες, μια σκηνή και ένα μικρό βιβλίο για το κουκλοθέατρο. Χρειάζεται μόνο το δικό σας κέφι για δουλειά και σύντομα μπορείτε να κάνετε τη δική σας παράσταση. Γιά να δούμε πώς μπορείτε να αξιοποιήσετε αυτά που έχετε στα χέρια σας και τι θα μπορούσατε να προσθέσετε!

1. ΟΙ ΚΟΥΚΛΕΣ

Σε κάθε κουτί, υπάρχουν 4 κούκλες: μια κούκλα δεν είναι έτοιμη, υπάρχει δηλαδή μόνο το γάντι. Κι αν κοιτάξετε ακόμα καλλίτερα και μια άλλη από τις υπόλοιπες δεν είναι τελείως έτοιμη να εμφανιστεί μπροστά στο κοινό, κάτι πρέπει να της κάνετε, να της συμπληρώσετε και σεις. Ε βέβαια! Αν όλα ήταν πανέτοιμα δεν θα 'χε γούστο, θα 'χε;

Ανακεφαλαίωση λοιπόν:

Σε κάθε κουτί υπάρχουν 4 κούκλες, δυο είναι γυναικείες φιγούρες (μια κυρία κι ένα κορίτσι) και δυο ανδρικές φιγούρες (ένας κύριος και ένα αγόρι). Όμως δυο από αυτές δεν είναι έτοιμες. Η μία θέλει συμπλήρωμα και η άλλη θέλει να ετοιμαστεί σχεδόν ολόκληρη, αφού υπάρχει μόνο το γάντι.

2. ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ

Υπάρχει μια σκηνή, το πλαίσιο δηλαδή μέσα στο οποίο θα κινούνται οι ήρωές σας. Στο κομμάτι ύφασμα, αν το ξεδιπλώσετε, θα βρείτε ένα τετράγωνο άνοιγμα. Αυτή είναι η σκηνή σας. Εκεί θα βγαίνουν οι κούκλες σας να παίξουν. Εσείς, που θα τις κρατάτε, θα προσπαθείτε να κρύβεστε πίσω από το πανί, για να μην βλέπουν οι θεατές το κεφάλι σας. Θυμηθείτε λοιπόν πως το σωστό είναι να φαίνεται μόνο η κούκλα σας στο άνοιγμα κι όχι εσείς. Η κούκλα είναι ο πρωταγωνιστής σας.

Το ύφασμα αυτό, τη σκηνή δηλαδή, μπορείτε να το καρφιστώσετε στο άνοιγμα μιας πόρτας. Μπορείτε να το στερεώσετε και με πινέζες, που κρατάνε καλλίτερα. Αποφύγετε τα καρφιά, γιατί αφήνουν τρύπες στο ξύλο της πόρτας και η μητέρα σας θα θυμώσει με το δίκιο της.

Αφού το στερεώσετε με πινέζες στην πόρτα, θα μπαίνετε από τα πλαϊνά μέρη του υφάσματος και από εκεί θα βγαίνετε. Μην κατεβάζετε ποτέ την κούκλα σας μέσα στη μέση του ανοίγματος. Πάντοτε θα φτάνετε στην άκρη του ανοίγματος, κι όταν θα 'χετε βγει, θα κατεβάζετε το χέρι σας. Στη μέση του ανοίγματος της αυλαίας θα κατεβάζετε την κούκλα σας μόνον εφόσον πηγαίνει στο κελάρι ή κατεβαίνει μια σκάλα ή σκάβει κάποιο λάκκο, εξαφανίζεται ή εμφανίζεται ξαφνικά.

Στο κάτω τμήμα της αυλαίας μπορείτε να βάλετε ένα ξύλο, για να μην κάνει... κοιλιά το ύφασμα. Εντάξει;

Ανακεφαλαίωση λοιπόν:

Η σκηνή είναι ο χώρος, όπου κινούνται οι κούκλες. Οι κούκλες κινούνται μέσα στο τετράγωνο άνοιγμα, που υπάρχει στο πανί. Μπαίνουν και βγαίνουν από τα πλάγια. Από τη μέση του ανοίγματος μόνο σε περίπτωση που κατεβαίνουν ή χώνονται στο έδαφος.

Το ύφασμα υπάρχει για να καλύπτει το σώμα του κουκλοπαίκτη. ΠΡΟΣΟΧΗ όμως ο καλός κουκλοπαίκτης προσέχει να μην φαίνεται ούτε το κεφάλι του.

Γι' αυτό το λόγο και θα τοποθετήσετε το ύφασμα σε ένα ύψος, που σας βολεύει. Βολικό μέρος είναι μια πόρτα, όπου στερεώνεται εύκολα το ύφασμα με πινέζες (όχι καρφιά). Μπορείτε όμως να ψάξετε κι άλλα μέρη, που να σας βολεύουν ή να φτιάξετε ένα ειδικό ξύλινο στήριγμα.

3. ΤΟ ΕΡΓΑΚΙ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ

Μέσα στο κουτί με το κουκλοθέατρο υπάρχει κι ένα έργο. Μπορείτε να το παίξετε. Είναι γραμμένο για κουκλοθέατρο. Αν πάλι έχετε ένα άλλο έργο, δεν χρειάζεται να παίξετε αυτό. Όποιο κι αν διαλέξετε, προσέξτε τα εξής σημεία: α) Ποια είναι η ιστορία και τι μας λέει. β) Αν σας αρέσει, προσέξτε μην είναι πολύ μεγάλη ή πολύ μικρή. Πρέπει να διαρκεί περίπου 10 λεπτά. γ) Πόσοι είναι οι ήρωες. Αν δηλαδή σας φτάνουν ή δεν σας φτάνουν οι κούκλες ή αν έχετε αρκετούς κουκλοπαίκτης να τα παίξουν (ένας κουκλοπαίκτης κρατά δυο κούκλες κι όχι παραπάνω. Αν είναι πολλές, θα είστε πολλοί παίκτης και μπορεί να μην χωράτε πίσω από τη σκηνή). ΠΡΟΣΟΧΗ εδώ λοιπόν. δ) Αν όλα είναι ιδανικά, τότε μοιράστε τους ρόλους, ποιος θα μιλήσει για κάθε κούκλα και θα την παίξει βέβαια. ε) Συμπληρώστε ό,τι λείπει και αρχίστε τις πρόβες. στ) Μόλις έχετε μάθει το ρόλο και κινείτε σωστά τις κούκλες (να κάνετε κριτική ο ένας στον άλλο, να μαθαίνετε ο ένας από τις κινήσεις του άλλου), τότε είναι καιρός να σκεφτείτε σοβαρά την παράσταση με κόσμο.

Ανακεφαλαίωση λοιπόν:

Φτιάξτε ένα έργο, αν δεν μπορείτε, υπάρχει ένα γραμμένο για σας μέσα στο κουτί. Διαβάστε καλά το έργο και δέστε αν σας λείπει κάτι. Συμπληρώστε τα πράγματα που λείπουν (π.χ. μια κούκλα ή και δυο). Αποφασίστε ποιος θα παίζει την κάθε κούκλα και αρχίστε τις πρόβες σας. Μόλις τα 'χετε μάθει καλά, μόλις νομίζετε πως η κούκλα σας παίζει ωραία, μπορείτε να καλέσετε τον κόσμο να δει την παράσταση, που ετοιμάσατε.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

Τα πράγματα δεν είναι και τόσο απλά, πρέπει να προσέξουμε μερικές λεπτομέρειες.

α) Τα ΝΤΕΚΟΡ, δηλαδή τα ΣΚΗΝΙΚΑ. Αν είστε σε ένα παλάτι, μπορείτε να ζωγραφίσετε μεγάλα παράθυρα και να τα βάλετε στο βάθος του ανοίγματος, όπου μπροστά κινούνται οι κούκλες. Αν είναι ένα χωριατόσπιτο, το σκηνικό θα 'ναι αλλιώτικο. Σκεφτείτε μόνοι σας έναν τρόπο να τα στηρίξετε, χωρίς να φαίνονται τα στηρίγματα, αλλά να καταλαβαίνει ο θεατής, πού βρίσκεται.

β) Μπορεί να χρειαστείτε ΜΙΚΡΟΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ, σε μια παράσταση είναι απαραίτητα. Για παράδειγμα κάποιος σπάει ένα βάζο: πρέπει να έχετε ένα βαζάκι, που να το κρατά μια κούκλα και να της πέσει. Ή κάποιος σκάβει, χρειάζεται ένα εργαλείο. Αυτά τα μικροαντικείμενα μπορείτε να τα φτιάξετε μόνοι σας ή και να τα δανειστείτε από κάποιον (αλλά να μην του τα χαλάσετε) είτε να τα αγοράσετε.

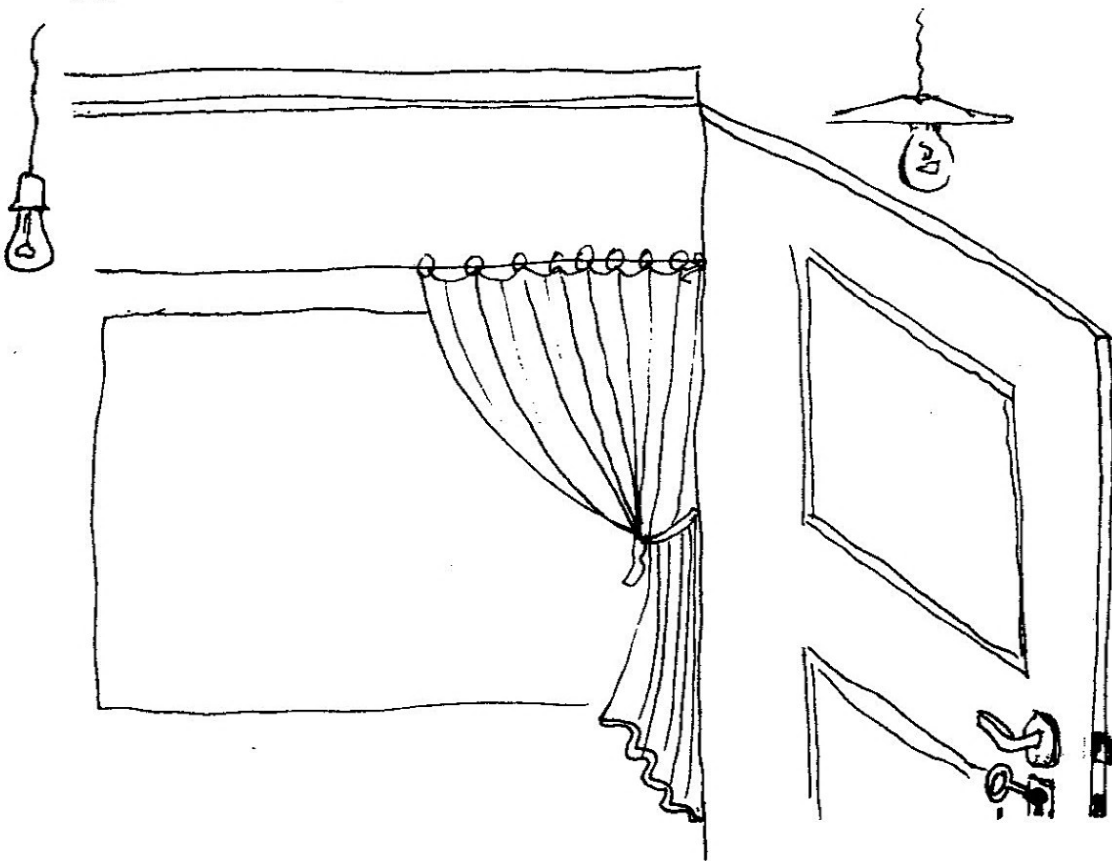
γ) Ο ΗΧΟΣ παίζει ρόλο όταν πέφτει το βάζο (στην πραγματικότητα μπορεί να 'ναι από πλαστικό, ή να το πιάσει κάποιος πίσω από το πανί, για να μην σπάσει), αν πέσει λοιπόν, εμείς πρέπει να ακούσουμε έναν κρότο. Μπορείτε να κάνετε τον ήχο αυτόν ή με το στόμα (να τον μιμηθείτε) ή να έχετε ένα κάσσετοφωνάκι και να τον έχετε μαγνητοφωνήσει. Αυτά είναι τα ΗΧΗΤΙΚΑ.

δ) Μπορείτε να χρησιμοποιείτε και ΜΟΥΣΙΚΗ.

ε) Αν το σκηνικό αλλάζει, δηλαδή από το παλάτι πάμε κάπου άλλου, τότε φροντίστε να φτιάξετε μια ΑΥΛΑΙΑ, να την κλείνετε, να αλλάζετε γρήγορα το σκηνικό από πίσω και να την ξανανοίγετε, όταν είστε πάλι έτοιμοι. Αν σας λείπει ύφασμα από τη σκηνή, συμπληρώστε με άλλο, που να ταϊριάζει στα χρώματα και θα γίνει πολύ χαρούμενη η σκηνή σας.

στ) Τα ΦΩΤΑ. Αν παίζετε σε κλειστό χώρο, θα χρειαστείτε οπωσδήποτε μερικές λάμπες, που να χτυπούν τα πρόσωπα των κούκλων σας και από μπρος κι από πίσω. Βάλτε 4 λάμπες, αλλά όχι μόνοι σας. Αυτά να τα κανονίσει ένας μεγάλος, ή ο δάσκαλός σας ή οι γονείς σας. ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ να πιάνετε εσείς τα ηλεκτρικά. Σύμφωνοι;

ζ) ΠΡΟΣΟΧΗ στη ΦΩΝΗ σας. Ο κόσμος, που θα έρθει, θα κάνει κάποια μικροφασαρία. Εσείς πρέπει να μιλάτε δυνατά, γιατί αλλιώς δεν θα σας ακούνε και θα ρωτάνε —τι λένε, τι λένε—. Αυτό θα χαλάσει την παράστασή σας. Να μιλάτε δυνατά και καθαρά. Στις πρόβες ένας από σας να πηγαίνει να ελέγχει αν ακούγονται οι υπόλοιποι.

ΤΟ ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ

από τη Ζωή Βαλάση

Λίγα λόγια για την ιστορία του

Το Κουκλοθέατρο είναι μια τέχνη που γεννήθηκε πολύ παλιά. Τόσο παλιά που δεν μπορούμε να βρούμε τα πρώτα ίχνη της.

Στην αρχή ήταν μια τέχνη για θρησκευτικές τελετές. Ήταν τέχνη μαγείας και την ασκούσαν οι ιερείς. Ύστερα, μετά από πολλούς αιώνες, έγινε ψυχαγωγία για το λαό.

Τεράστιες μαριονέτες που παρίσταναν θεούς, τον Όσιρι στην Αίγυπτο, το Βάκχο στην Καππαδοκία, έπαιρναν μέρος σε παρελάσεις και θρησκευτικές γιορτές, μοιράζοντας στους πιστούς γάλα και κρασί ή... την ελπίδα για πλούτη κι ευτυχία!

Στην αρχαία Ελλάδα το θέαμα γίνεται πιο πολύπλοκο. Οι κούκλες δεν περιορίζονται σε τυπικές τελετουργικές κινήσεις αλλά, παίζουν ρόλους σε μια συγκεκριμένη υπόθεση. Σκεφτείτε! Παραστάσεις κουκλοθέατρου δόθηκαν στο θέατρο του Διονύσου!... Στην ίδια Θυμέλη όπου δοξάστηκαν οι μεγαλύτεροι δραματικοί ποιητές του κόσμου!

Αργότερα το θέαμα έγινε λιγότερο θρησκευτικό και περισσότερο ψυχαγωγικό. Τότε, μικροί και μεγάλοι έτρεχαν με ενθουσιασμό στις παραστάσεις. Μάλιστα οι πλούσιοι, στα συμπόσια που πρόσφεραν, για να εντυπωσιάσουν, προσκαλούσαν σ' αυτά και κουκλοπαίχτες!

Οι αρχαίες ελληνικές κούκλες δε λέγονταν βέβαια «μαριονέτες» αφού αυτή η λέξη είναι γαλλική. Λέγονταν συνήθως «νευρόσπαστα» γιατί οι αρθρώσεις τους κινούνταν με νεύρα - νήματα.

Στη Ρώμη το κουκλοθέατρο περιφρονήθηκε από τους διανοούμενους της αριστοκρατίας και περιορίστηκε στο κοινό του φτωχού λαού και των παιδιών.

Μετά την κατάρρευση του αρχαίου δυτικού κόσμου, οι πλανόδιοι ξύλινοι «ηθοποιοί» είναι οι μόνοι πρωταγωνιστές, δευτεραγωνιστές και κομπάρσοι στην ιστορία του θεάτρου... Αυτοί διατηρούν και διαδίδουν την έννοια του θεάτρου όταν, οι βάρβαροι ακόμα λαοί της δύσης, βυθισμένοι στη φτώχεια, στη δεισιδαιμονία και στην αμάθεια, αγνοούν ολόκληρο τον αρχαίο πολιτισμό και φυσικά δεν ξέρουν τίποτα για το θέατρο.

Από την Αναγέννηση και ύστερα, το Κουκλοθέατρο γνωρίζει αληθινές δόξες καθώς φουντώνει σε ολόκληρη την Ευρώπη η αγάπη για τη γνώση, το ενδιαφέρον για την τέχνη και η ανάγκη για έρευνα, μαζί με την ελευθερία του πνεύματος και της έκφρασης, που ήταν καταδικασμένα κι απαγορευμένα στο Μεσαίωνα.

Στην Ιταλία οι κούκλες με κλωστές λέγονται «Φαντοτσιόι» και οι κούκλες - γάντι «Μπουρατίι». Χαρακτηριστικός ήρωας αναδειχνεται ο καμπούρης και αστείος Πουλτσινέλα με γαμψή μύτη, μυτερό σκουφί, άσπρη πουκαμίσα κι άσπρα παντελόνια, πρώτος γκαφατζής κι ακούραστος καυγατζής!

Στη Γαλλία, οι κούκλες ονομάστηκαν «Μαριονέτες» δηλαδή, Μικρές Μαρίες, ίσως γιατί προτού γίνουν κούκλες του κουκλοθέατρου ήταν μικρά ξύλινα αγαλματάκια της Παναγίας ή κοριτσάκια στη Χριστουγεννιάτικη Αναπαράσταση της Φάτνης στην εκκλησία.

Στη Γαλλία, ο πρώτος αγαπημένος ήρωας της μικρής σκη-

νής ήταν ο Πολισινέλ που έμοιαζε πολύ με τον Ιταλό συνάδερφό του Πουλτσινέλα. Αργότερα, στην πόλη Λυών, γεννήθηκε ένας άλλος ξύλινος ήρωας, ο Γκινιόλ, ένας λαϊκός τύπος που δεν κρατάει ποτέ τη γλώσσα του και όλο παίζει ξύλο με τους φίλους του, τη γυναίκα του και τους εκπροσώπους της εξουσίας.

Στην Αγγλία, ο Ιταλός Πουλτσινέλα έδωσε, για μια ακόμα φορά, με καλλιτεχνική αυταπάρνηση, ένα κομμάτι από το όνομά του στον Άγγλο φασουλή: Ο τύπος του Παντς έγινε ο άφοβος κι αυθάδης παλικαράς που μαζί με τη γυναίκα του Τζούντη, λένε και κάνουν όλα όσα κανένας άνθρωπος - ηθοποιός δε θα τολμούσε ποτέ!

Στην Ισπανία, ο πρωταγωνιστής του πλανόδιου ξύλινου θεάτρου λέγεται Ντον Κριστομπάλ Πουλτσινέλα, στην Αυστρία Κάσπερλε και στη Ρωσία Πετρούσκα.

Στη Γερμανία και στην Ολλανδία οι ήρωες των κουκλοθεατρικών παραστάσεων έχουν πιο ορεκτικά ονόματα: Ο Γερμανός ακούει στο όνομα Χάνσβουρστ - Γιάννης Λουκάνικος και ο Ολλανδός, στο Χανς Πίκελχέριγκ - Γιάννης Αρμυροσαρδέλλας!

Στην Ελλάδα, από τις αρχές του αιώνα μας, γνωστοί ήρωες ήταν ο Πασχάλης, ο Φασουλής και ο Περικλέτος, ο μπαρμπα-Μυτούσης και τ' ανίψια του, ο Κλούβιος κι η Σουβλίτσα.

Κι ακόμα πιο γνωστοί ήταν οι ήρωες του «μπερντέ» ο Καραγκιόζης, ο Χατζηαβάτης και η παρέα τους, δερμάτινοι ή χαρτονένιοι ηθοποιοί του Θεάτρου Σκιών. Φιγούρες σε δυο διαστάσεις, πιο απλές στο Τούρκικο και στο Ελληνικό θέατρο, ήταν ψιλοδουλεμένες σαν δαντέλα στα θέατρα Σκιών της Ανατολής, της Κίνας, της Ινδίας, της Ινδονησίας.

Λίγα λόγια για τα είδη του

Οι περισσότεροι από τους ήρωες που τόσο βιαστικά και μόνο με τα ονόματά τους παρελάσανε τώρα εδώ μπροστά σας, είναι κούκλες - γάντι. Είναι δηλαδή κούκλες που κινούνται όταν το χέρι του καλλιτέχνη περνάει στο πάνινο κορμί τους και τους μεταφέρει τα συναισθήματα και τη συγκίνησή του για να τους δώσει κίνηση, για να τους χαρίσει ζωή.

Οι μαριονέτες είναι κούκλες που κινούνται από πάνω, με κλωστές και σύρματα ή με σιδερένιες βεργούλες. Οι μαριονέτες μπορεί να είναι μικροσκοπικές ή μεγάλες σαν παιδιά. Μπορεί να κάνουν άπειρες μικρές, λεπτές κινήσεις ή μονάχα τις βασικές, ανάλογα με το πόσες αρθρώσεις έχουν, ανάλογα δηλαδή με το πόσες κλωστές τις κινούν. Με λιγότερες αρθρώσεις κινούνται οι μεγάλες Σικελικές μαριονέτες και οι κούκλες της Βόρειας Ινδίας. Αντίθετα, μια φανταστική ποικιλία κι αρμονία χαρακτηρίζουν τις κομψές μαριονέτες του Σάλτζμπουργκ και τα Κινέζικα νευρόσπαστα.

Υπάρχουν όμως και κούκλες που κινούνται από κάτω, με μπαστουνάκια στερεωμένα στα χέρια και στο κεφάλι τους. Τέτοιες κούκλες χρησιμοποιούν στα κουκλοθέατρα της Ινδονησίας· έτσι κινούνται και οι φιγούρες του Πεκίνου και της Καντόνας.

Τα σημερινά μάπεντ, κινούνται και σαν κούκλες - γάντι και σαν κούκλες με μπαστούνια.

Οι κούκλες συνήθως κινούνται από έναν κουκλοπαίχτη που μιλάει για λογαριασμό τους. Ωστόσο, μερικές φορές, αυτό δεν είναι δυνατό. Όταν ο ήρωας του κουκλοθέατρου είναι φτιαγμένος για να κάνει πολλές κινήσεις ή είναι πολύ μεγάλος, τότε, ένας μόνο καλλιτέχνης δεν είναι αρκετός. Στο θαυμάσιο κουκλοθέατρο Μπουνρακού της Ιαπωνίας, κάθε κούκλα κινείται από τρεις κουκλοπαίχτες! Και κάτι ακόμα. Για να πετύχουν την απaráμιλλη τελειότητα που διακρίνει αυτό το θέαμα, οι κουκλοπαίχτες μαθητεύουν καμιά φορά και πάνω από είκοσι χρόνια στο συγκεκριμένο χειρισμό!

Όμως, το Κουκλοθέατρο δε στηρίζεται ούτε στα τεχνολογικά ευρήματα ούτε στην αξιοθαύμαστη δεξιοτεχνία. Το Κουκλοθέατρο δεν έχει ανάγκη παρά μονάχα από τη γνώση μερικών βασικών κανόνων, από την πείρα και από φαντασία! Φαντασία και εκείνου που παίζει και εκείνου που παρακολουθεί. Με τη γνώση, την πείρα και τη φαντασία, τα άψυχα αποχτούν ζωή και η καθημερινή ζωή γίνεται παιχνίδι!...

ΕΡΓΟ ΓΙΑ ΚΟΥΚΛΟΘΕΑΤΡΟ

Η Πεντάμορφη

Ελληνικό Λαϊκό Παραμύθι
Διασκευασμένο από τη Ζωή Βαλάση

Πράξεις Τρεις

Πρόσωπα

- 1...Ο Πατέρας (γεράκος)
- 2...Ο Γιος (νέος)
- 3...Η Ευχή (γριούλα)
- 4...Η Πεντάμορφη (νέα)
- 5...Ο Φρουρός (ο γεράκος
με άλλη αμφίεση)

Α' ...Εσωτερικό χωριάτικου σπιτιού
Σκηνικά : Β' ...Στο Δάσος
Γ' ...Η σάλα του πύργου

Σκηνοθετικές οδηγίες

Τα πρόσωπα του έργου είναι 5 ενώ οι κούκλες που έχετε είναι 4. Μπορείτε να φτιάξετε μια ακόμα κούκλα ή να ετοιμάσετε μια στολή π.χ. έναν μανδύα, που θα φορέσετε στον Πατέρα για να παίζει το Φρουρό. Γενικά όμως, σε όλες τις κούκλες, μπορείτε να προσθέσετε κάτι που θα τις κάνει πιο εντυπωσιακές π.χ. λουλούδια ή χάντρες στα μαλλιά για την Πεντάμορφη, ένα τσεμπέρι ή ένα σάλι για τη γριούλα Ευχή, ένα κοντάρι στερεωμένο στο χέρι του Φρουρού, ένα μαστούνι για τον Πατέρα κ.λ.π.

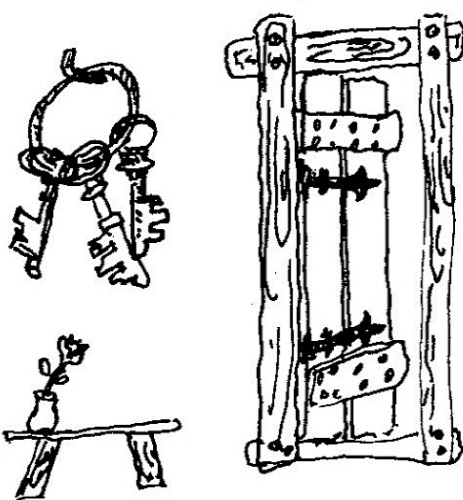
Χρειαζόσαστε οπωσδήποτε μερικά αντικείμενα: Μια αρμαθιά από 3-4 κλειδιά, ένα κλειδάκι, ένα μικρό κουτί που ν' ανοίγει από πάνω, μια ζωγραφιά σε μια μικρή κορνίζα που να χωράει στο σεντούκι, ένα λουλούδι, τρία χαρτονάκια για τα αινίγματα, ένα καλαθάκι.

Απαραίτητη είναι και μια Αυλαία. Μια κουρτίνα δηλαδή που θ' ανοίγει και θα κλείνει. Αλλά, στη Β' Πράξη, ο Γιος περνάει απ' τη Σκηνή ενώ η Αυλαία είναι κλειστή. Αυτό σημαίνει ότι περνάει από πολλά μέρη-δρόμο παίρνει, δρόμο αφήνει, όπως λένε τα παραμύθια.

Μην ξεχάσετε και τούτο: η Μουσική πρέπει να είναι δυνατή στην αρχή, μέτριας έντασης ανάμεσα στις Πράξεις και πολύ δυνατή και θριαμβευτική στο τέλος.

Π Ρ Α Ξ Η Α'

Μουσική πριν ανοίξει η Αυλαία. Η μουσική χαμηλώνει καθώς ανοίγει η αυλαία. Εσωτερικό χωριάτικου σπιτιού. Μια αρμαθιά από 3-4 κλειδιά κρέμεται έτσι που να τη βλέπουν οι θεατές αλλά να μπορούν και οι κούκλες να την πιάσουν.

Από αριστερά έρχεται στη σκηνή ο Πατέρας. Προχωράει αργά και δύσκολα κι ακουμπάει στο Γιο του.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Γέρασα, γιε μου... Πέρασαν τα χρόνια...
αχ!... 'Αχρηστος είμαι πια!...

ΓΙΟΣ : Σώπα πατέρα, μη λες τέτοια λόγια!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Έτσι είναι παιδί μου... Τα πόδια μου δε με κρατάνε... Πώς να πάω στα χωράφια, στο περβόλι μας, στη στάνη;

ΓΙΟΣ : Να πάω εγώ, πατέρα.

ΠΑΤΕΡΑΣ: Ναι, γιε μου, μεγάλωσες! (Απομακρύνεται από το γιο του, και αποφασιστικά του λέει) Από τώρα, εσύ θα κάνεις κουμάντο στο σπίτι μας!

ΓΙΟΣ : (Συγκινημένος) Να 'σαι καλά πατέρα μου! Όμως μη στέκεσαι, να σου φέρω κάτι να κάτσεις;

ΠΑΤΕΡΑΣ: Όχι... θα πάω μέσα να πλαγιάσω... Αλλά, πρώτα να σου δώσω την ευχή μου, γιε μου. Και τα κλειδιά του σπιτιού μας! (Τα ξεκρεμάει και του τα δίνει) Νάτα!

ΓΙΟΣ : (Τα παίρνει και τον προσκυνάει) Σ' ευχαριστώ, πατέρα μου. (Καθώς σηκώνει το κεφάλι τον κοιτάει προσεχτικά) Αλλά, πες μου κάτι. Αυτό το κλειδάκι που κρέμεται στο λαιμό σου, γιατί δε μου το δίνεις;

ΠΑΤΕΡΑΣ: (Η φωνή του τρέμει) Όχι, όχι! Όχι αυτό, γιε μου! Αυτό θα σου φέρει δυστυχία!

ΓΙΟΣ : Μα τι είν' αυτά που λες, πατέρα;

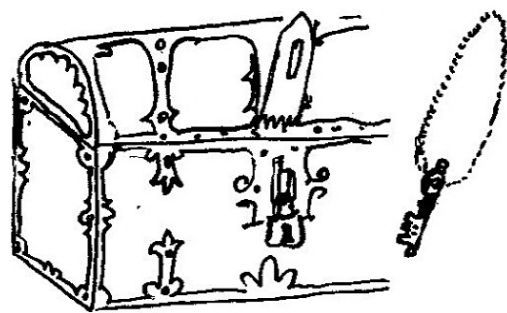
ΠΑΤΕΡΑΣ: Αυτό, γιε μου, θα σε κάνει να χάσεις το μυαλό σου. Κι εγώ θα χάσω εσένα! Όχι! δεν μπορώ να στο δώσω!

ΓΙΟΣ : (με παράπονο) Εσύ έλεγες τόσα καλά για μένα... Και τώρα δε μ' εμπιστεύεσαι... (προσπαθώντας να τον πείσει) Πρέπει να μου το δώσεις, πατέρα...

ΠΑΤΕΡΑΣ: (το ξεκρεμάει απ' το λαιμό του. Λυπημένα) Πάρτο... (Σωπαίνουν για λίγο, ο πατέρας βηματίζει σκεπτικός. Ξανάρχεται κοντά στο παιδί και παρακαλεστικά) Παιδί μου, παλικάρι μου, εγώ ο γερο-πατέρας σου σε παρακαλώ, πέτα το αυτό το κλειδάκι και μην το σκέφτεσαι πια... Εσύ έχεις όλα τα καλά. Μη γυρεύεις τη δυστυχία σου...

ΓΙΟΣ : (τον χαϊδεύει στο κεφάλι) Καλά... Μην κάνεις έτσι πατέρα. Έλα, πάμε να πλαγιάσεις.

Φεύγουν προς τ' αριστερά, ο γιος βοηθώντας τον πατέρα του. Ύστερα, από τ' αριστερά πάντα, ξανάρχεται μόνος του ο Γιος. Κρατάει το κλειδάκι, το κοιτάει, ψάχνει γύρω-γύρω και μιλάει μόνος του.

ΓΙΟΣ : Περίεργο κλειδάκι... Τι ν' ανοίγει άραγε;
Για την πόρτα μας πάντως δεν κάνει, είναι
μικρό... Ούτε και για την αποθήκη... Τι ν'
ανοίγει άραγε αυτό το κλειδί;

*Το μάτι του παίρνει το σεντουκάκι. Σταματά απότομα και
ξαφνιασμένος.*

Α!... Αυτό το μικρό σεντούκι το θυμάμαι
πάντα... εκεί... πάντα κλειδωμένο.

*Το παίρνει στα χέρια του και προσπαθεί να το ανοίξει
Χμ! Κλειδωμένο!*

Κάτι μου λέει πως γι' αυτό το μικρό
σεντούκι είναι το κλειδί! Ε; Τι λέτε κι εσείς;

Το ακουμπά στ' αυτί του σα για ν' ακούσει από μέσα.

Μπα!

*Το ακουμπά και στο άλλο αυτί. Τα ίδια. Το κουνάει. Το
κρατάει χωρίς να μιλάει.*

Τι να 'χει μέσα που μπορεί να μου φέρει
δυστυχία; Να το ανοίξω;

*Σα να περιμένει απάντηση από το κοινό για λίγο και ύστερα,
αποφασιστικά.*

θα το ανοίξω!

*Το ξεκλειδώνει, το ανοίγει,
κοιτάει. Αργά το αφήνει και
φαίνεται να κρατάει στο χέρι
αυτό που βρήκε μέσα. Μια
μικρή κορνίζα, μια εικόνα.*

ΓΙΟΣ : Ω! Η εικόνα μιας κοπέλας! (σα να τα 'χει
χαμένα) Είναι πεντάμορφη!

*Αγκαλιάζει την εικόνα και τη σφίγγει ενώ από τ' αριστερά
μπαίνει κούτσα κούτσα στη σκηνή ο πατέρας. Τον βλέπει
και πιάνει το κεφάλι του.*

ΠΑΤΕΡΑΣ: Αχ! Τι έκανες! Τ' άνοιξες κιόλας το
σεντούκι, παιδί μου!

Ο Γιος κρατάει ακόμα την εικόνα πάνω του και δεν γυρίζει προς τον πατέρα του.

ΓΙΟΣ : Είναι πεντάμορφη!...
(γυρίζοντας προς τον πατέρα του) Πρέπει να τη βρω!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Δεν μπορείς να τη βρεις, γιε μου...

ΓΙΟΣ : Αν δεν τη βρω, θα πεθάνω, πατέρα. Αυτή είναι η ζωή μου! Θα πάω κι ως την άκρη της Γης!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Αυτή είναι η Πεντάμορφη που σκοτώνει τα παλικάρια. Μην πας, ξέχασέ την!

ΓΙΟΣ : Φεύγω, πατέρα!

ΠΑΤΕΡΑΣ: Θα σε χάσω, γιε μου... (κλαίει)

Ο Γιος, φεύγοντας προς τα αριστερά φωνάζει

ΓΙΟΣ : Θα ξαναγυρίσω, πατέραααα...
Με την Πεντάμορφη νύφηηηηηη!...

Ο Πατέρας, με το κεφάλι στα χέρια, κλαίει

ΠΑΤΕΡΑΣ: Αχ, πάει ο γιος μου, πάει το μονάκριβο παιδί μου!... Δε θα το ξαναδώ... Τι να κάνω ο δόλιος; Ας το βοηθήσει η ευχή μου.

Απαγγέλλει κάπως επίσημα

Ευχή του πατέρα,
βόηθα το γιο!

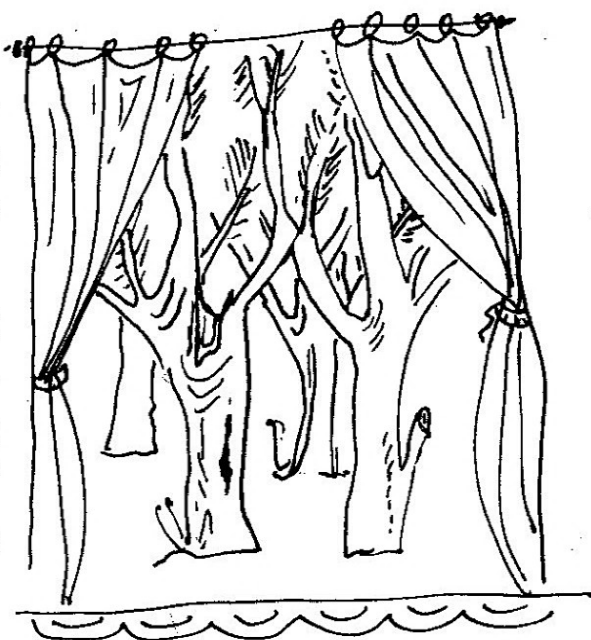
Φανερώνεται μια γριούλα, κάνει μια υπόκλιση κι εξαφανίζεται.

Κλείνει η Αυλαία

Μουσική

Π Ρ Α Ξ Η Β'

Ο Γιος θα κάνει τρία περάσματα. Τα δυο θα γίνουν με κλειστή την Αυλαία. Το πρώτο από τ' αριστερά προς τα δεξιά. Το δεύτερο από τα δεξιά προς τ' αριστερά. Στο τρίτο πέραςμα από τ' αριστερά προς τα δεξιά, μόλις εμφανιστεί, θ' ανοίξει αργά αργά η Αυλαία. Το σκηνικό θα είναι ένα δάσος.

Πρώτο πέραςμα:

Ο Γιος μπαίνει κεφάτος τραγουδώντας στο γνωστό σκοπό, προχωράει κορδωτός

Πέρα στους πέρα κάμπους
πέρα στους πέρα κάμπους
πέρα στους πέρα κάμπους
και πέρ' απ' τα βουνά.

Πανώρια κόρη στέκει
πανώρια κόρη στέκει

Κόβει το τραγούδι και σκύβει να μαζέψει ένα λουλούδι.

Ω! Ένα λουλούδι! Τι ωραίο χρώμα!

Το κόβει και συνεχίζει το τραγούδι και το δρόμο του.

...Πανώρια κόρη στέκει

κι εμένα καρτερεί!

Να με καλωσορίσει

Να με καλωσορίσει

Να με γλυκοφιλήσει

και να με παντρευτεί!

Δεύτερο πέρασμα:

Ο Γιος μπαίνει περπατώντας κουρασμένα και ξεφυσώντας.

Τρίτο πέρασμα:

Ο Γιος μπαίνει τσακισμένος. Όλο σωριάζεται και δύσκολα σηκώνεται να συνεχίσει.

Ανοίγει αργά η Αυλαία.

Σωριάζεται χάμω, εξαντλημένος. Λαχανιάζοντας μурμουρίζει.

ΓΙΟΣ : Σαράντα ζευγάρια παπούτσια έλιωσα κι ακόμα να βρω την Πεντάμορφη... Δεν έχω πια δύναμη να συνεχίσω...

Ξαφνικά εμφανίζεται η γριούλα-Ευχή.

ΕΥΧΗ : Πρέπει να φας λίγο, γιε μου, να ζεσταθείς, να λουστείς, να ξεκουραστείς!..

ΓΙΟΣ : Α!!!... Ποια είσαι συ, θείτσα; Πώς βρέθηκες μες στο δάσος;

ΕΥΧΗ : Είμαι η ευχή του πατέρα σου, παιδί μου... Έλα μαζί μου. Έχω ένα καλυβάκι εδώ στο ξέφωτο. Έλα!

Ο Γιος σηκώνεται και κοιτάει γύρω του. Κάτι που είδε, τον κάνει να ξανακοιτάξει.

ΓΙΟΣ : Στάσου, θείτσα!

Η Ευχή που είχε ξεκινήσει σταματάει και γυρνάει

ΓΙΟΣ : Εκείνος ο πύργος στην κορφή του βουνού, εκεί πέρα: τι είναι; Τίνος είναι;

ΕΥΧΗ : Της Πεντάμορφης είναι!

ΓΙΟΣ : Μα τότε, έφτασα!... Έφτασα στην Πεντάμορφη! Τρέχω για 'κεί, αμέσως τώρα!

ΕΥΧΗ : (αυστηρά) Δε θα πας πουθενά!
(πιο γλυκά) Έτσι κουρασμένος που είσαι, γιε μου, πώς θ' ανέβεις στο βουνό;

ΓΙΟΣ : (σιγανά) Έχεις δίκιο...

- ΕΥΧΗ : Έτσι σκονισμένος πώς θα σταθείς μπροστά της;
- ΓΙΟΣ : Και πάλι έχεις δίκιο...
- ΕΥΧΗ : Κι έτσι πεινασμένος και διψασμένος, πώς θα της μιλήσεις, και πώς θα της αποκριθείς;
- ΓΙΟΣ : Σε όλα έχεις δίκιο, θείτσα... θα 'ρθω λοιπόν, απόψε στο καλύβι σου... Κι αύριο, θα πάω στην Πεντάμορφη!

Φεύγουν μαζί προς τα δεξιά.

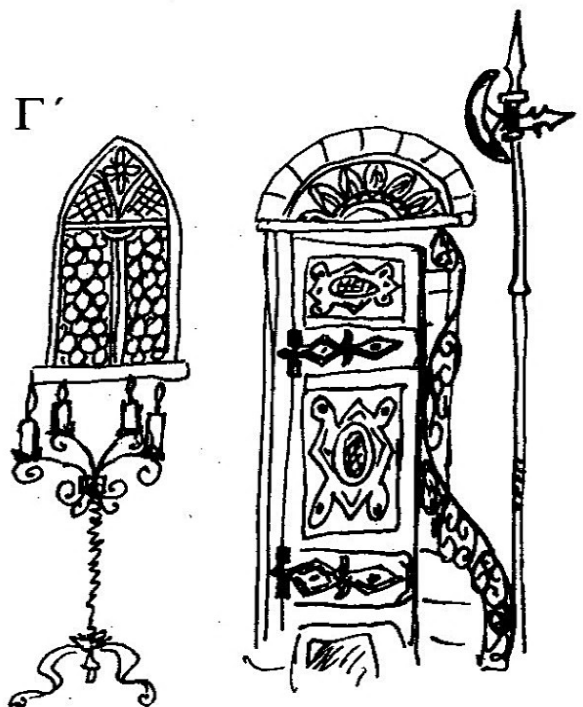
Κλείνει η Αυλαία

Μουσική

Π Ρ Α Ξ Η Γ '

Ανοίγει η Αυλαία.

Το σκηνικό είναι μια σάλα πολύ πλούσια διακοσμημένη. Ένας φρουρός στέκει στην είσοδο, δεξιά. Από δεξιά έρχονται ο Γιος, κρατώντας λίγα λουλούδια, και η Ευχή. Κοντοστέκουν προτού φτάσουν στο φρουρό.

- ΓΙΟΣ : Θα 'ρθεις κι εσύ μέσα, θείτσα;
- ΕΥΧΗ : Θα 'ρθω, γιε μου. Για να σε βοηθάω.
- ΓΙΟΣ : Δε θα σ' αφήσουν να περάσεις.
- ΕΥΧΗ : Μη νοιάζεσαι και σώπα. Θα μπω.
- ΓΙΟΣ : Μα πώς;
- ΕΥΧΗ : Εγώ, γιε μου, είμαι αόρατη για τους άλλους. Μονάχα εσύ με βλέπεις.

ΦΡΟΥΡΟΣ: Ε, εσύ! Εσύ! Μονάχος σου μιλάς;
ΓΙΟΣ : Σε σένα μιλάω στρατηγέ!
Ο Φρουρός τεντώνεται με ευχαρίστηση
ΦΡΟΥΡΟΣ: Τι ζητάς;
ΓΙΟΣ : Να δω την Πεντάμορφη!
ΦΡΟΥΡΟΣ: Τι τη θες;
ΓΙΟΣ : Να την πάρω γυναίκα!
ΦΡΟΥΡΟΣ: *(γελάει δυνατά)* Χα χα χα!... Πρίγκιπες και βασιλιάδες δεν τα κατάφεραν και θα τα καταφέρεις εσύ! Χα χα χα χα χαχαχα!!!... Πέρνα! *(σιγανά μόνος του)* Κι άμα βγεις ζωντανός απ' τα χέρια της Πεντάμορφης...

Ο Φρουρός φεύγει, ο Γιος με την Ευχή προχωρούν μέσα, σε λίγο έρχεται κι η Πεντάμορφη. Ο Γιος τα χάνει βλέποντάς την, της προσφέρει λουλούδια και της μιλάει με θαυμασμό κι αγάπη

ΓΙΟΣ : Κυρά μου εσύ πεντάμορφη
κυρά γαϊτανοφρύδα
είσαι ακόμα πιο όμορφη
απ' την εικόνα που είδα!

Τα χείλη σου είναι ζάχαρη
το μάγουλό σου μήλο
αστέρια είναι τα μάτια σου
και το κορμί σου κρίνο...

ΠΕΝΤΑΜ.: *(γελώντας ευχαριστημένη)* Όλοι μου φέρνουν δώρα χρυσαφικά και στολίδια κι εσύ παλικάρι, μου φέρνεις λουλούδια! Μ' αρέσεις! *(Για λίγο τον κοιτάει χωρίς να μιλάει)*
Όμως, δεν ξέρω ακόμα αν κάνεις γι' άντρας μου. Θα σου βάλω τρία ερωτήματα. Άμα δεν απαντήσεις, θα σου πάρω το κεφάλι!... Δέχεσαι;

ΓΙΟΣ : Δέχομαι!

Η Πεντάμορφη χτυπάει τα χέρια της, κι έρχεται ο Φρουρός, φέρνοντας ένα χαρτί. Η Πεντάμορφη διαβάζει αργά, καθαρά και δυνατά. Ο Φρουρός φεύγει γελώντας χα χα χα...

ΠΕΝΤΑΜ.: Για πες μου, ξένε που σαι 'δώ
τι βάρος έχει το νερό
που 'ναι στις θάλασσες
και στον ωκεανό;

ΓΙΟΣ : (Με απορία) Δηλαδή, κυρά μου, μου ζητάς να
ζυγίσω το νερό της θάλασσας;

ΠΕΝΤΑΜ.: Ναι... Μπορείς;

ΓΙΟΣ : Χμ... (σκέφτεται λίγο) Υπάρχει πιο εύκολο
πράμα; (Η Πεντάμορφη ξαφνιάζεται) Μόνο που
εσύ, Πεντάμορφη, πρέπει πρώτα να φράξεις
τα ποτάμια! Μου ζήτησες να ζυγίσω τη
θάλασσα, έτσι; όχι όμως και τα ποτάμια που
χύνονται μέσα!...

*Η Πεντάμορφη του γυρίζει την πλάτη και βηματίζει λίγο
πάνω κάτω, ενώ η Ευχή κι ο γιος αγκαλιάζονται, όσο η
Πεντάμορφη τους έχει γυρισμένη την πλάτη...*

ΠΕΝΤΑΜ.: Είσαι έξυπνος, παλικάρι, αλλά δεν ξέρω
ακόμα αν κάνεις γι' άντρας μου!...
Θα σου βάλω ένα δεύτερο ερώτημα.

*Χτυπάει τα χέρια της, κι έρχεται πάλι ο Φρουρός φέρνοντας
ένα χαρτί. Της το δίνει και φεύγει γελώντας χα χα χα... Η
Πεντάμορφη το ξετυλίγει και διαβάζει αργά, καθαρά και
δυνατά.*

ΠΕΝΤΑΜ.: Τα μάτια κοίτα μου τα δυο, και πες:
Ποιο είναι απ' τον πατέρα μου,
κι από τη μάνα, ποιο;

ΓΙΟΣ : Χμ... Αυτό είναι πιο δύσκολο... Δώσε μου
λίγον καιρό.

ΠΕΝΤΑΜ.: Θα μετρήσω ως το δεκαεφτά. Αν δεν το βρεις, θα χάσεις το κεφάλι σου.

Η Πεντάμορφη αρχίζει να μετράει ενώ ο Γιος ψιθυρίζει κάτι με τρόπο στην Ευχή. Η Ευχή φεύγει και έρχεται μόνο όταν η Πεντάμορφη έχει φτάσει στο δέκα πέντε. Φέρνει και δίνει διακριτικά ένα καλαθάκι στο Γιο.

ΠΕΝΤΑΜ.: Δέκα έξι... Δέκα εφτά! Έχασες!

ΓΙΟΣ : Το βρήκα!

ΠΕΝΤΑΜ.: Ν' ακούσω.

ΓΙΟΣ : Κοίτα αυτά τα δυο αυγά μέσα στο καλάθι. Όταν βρεις ποιο είναι από τη μαύρη κότα και ποιο από την κόκκινη, τότε κι εγώ θα σου απαντήσω ποιο μάτι έχεις απ' τον πατέρα σου και ποιο από τη μάνα σου!

ΠΕΝΤΑΜ.: Είσαι πολύ έξυπνος, παλικάρι μου!... Αλλά δεν ξέρω ακόμα αν κάνεις γι' άντρας μου... Θα σου βάλω ένα ακόμα ερώτημα. Τρίτο και τελευταίο. Δέχεσαι;

ΓΙΟΣ : Δέχομαι!

Η Πεντάμορφη χτυπάει τα χέρια της, κι ο Φρουρός έρχεται πάλι φέρνοντας ένα χαρτί. Δε γελάει. Της το δίνει μόνο και φεύγει. Η Πεντάμορφη διαβάζει, αργά -κομπιαστά μάλλον- συγκινημένη και η φωνή της τρέμει στο «παντρευτώ»

ΠΕΝΤΑΜ.: Αν κρυφτείς και δε σε βρω
θα σε παντρευτώ!

ΓΙΟΣ : Α, πεντάμορφη, μ' αγάπησες κι εσύ και μου 'βαλες εύκολο κατόρθωμα!

ΠΕΝΤΑΜ.: (λυπημένη) Σ' αγάπησα, αλλά σου έβαλα το πιο δύσκολο κατόρθωμα...

Η Ευχή σκουντάει και κάνει νοήματα στο Γιο αλλά αυτός δεν της δίνει σημασία πολύ σίγουρος για τον εαυτό του.

ΓΙΟΣ : (χαρούμενος) Κλείσε τα μάτια σου Πεντά-

μορφη κι εγώ θα κρυφτώ. Σε μια ώρα αν δε μ' έχεις βρει, θα 'ρθω στο σπίτι σου γαμπρός!

Κάνει να φύγει, η Ευχή τον γραπώνει και του ψιθυρίζει

ΕΥΧΗ : Στάσου, μη βιάζεσαι, περίμενε να σου πω...

Αλλά αυτός δεν την προσέχει και φεύγει τρέχοντας. Η Ευχή κρύβει το κεφάλι στα χέρια της και πάει στη γωνιά. Η Πεντάμορφη ανοίγει τα χέρια της που έκρυβαν τα μάτια και παραγγέλλει στο Φρουρό. Εκείνος έρχεται φέρνοντας έναν καθρέφτη, μεγάλο στο μπόι της κούκλας. Η Πεντάμορφη τον παίρνει, ο Φρουρός φεύγει και αφού τον στρέψει από δώ κι από κει, η Πεντάμορφη του λέει:

ΠΕΝΤΑΜ.: Καθρέφτη που όλα τα κοιτάς
άκρυφτα και κρυμμένα
φανέρωσε τον Όμορφο
που κρύφτηκε για μένα!

Ακούγεται μια μικρή μουσική σκάλα

Ω!

Νάτος!

Έχει κρυφτεί στη βαθιά σπηλιά
στα ριζά του βουνού.

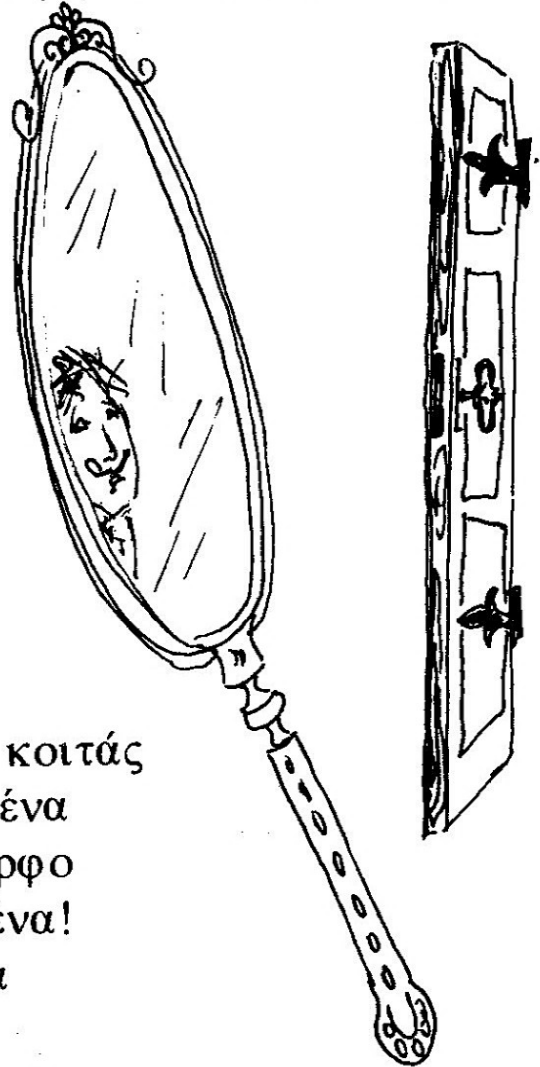
Η Ευχή απ' τη γωνιά της, ψιθυρίζει

ΕΥΧΗ : Όποιος δεν ακούει τις συμβουλές, αυτά
παθαίνει!

Ακούγεται ένα χτύπημα, που σημαίνει ότι μια ώρα πέρασε!

Μπαίνει χαρούμενο το παλικάρι

ΓΙΟΣ : Λοιπόν, κυρά μου, με βρήκες;

ΠΕΝΤΑΜ.: (λυπημένη) Ήσουνα στη βαθιά σπηλιά στα
ριζά του βουνού!

ΓΙΟΣ : (απογοητευμένος) Ω...

ΠΕΝΤΑΜ.: Έχασες!

ΓΙΟΣ : Δώσε μου άλλη μια ευκαιρία!

ΠΕΝΤΑΜ.: (Σκέφτεται για λίγο) Καλά.

*Κάνει να φύγει ο Γιος αλλά η Ευχή τον τραβάει απ' το ρούχο.
Άδικα. Αυτός δε σταματάει αλλά φωνάζει στην Πεντά-
μορφη.*

ΓΙΟΣ : Σε δυο ώρες αν δε με βρεις,
κέρδισα και θα με παντρευτείς.

*Η Πεντάμορφη γυρίζει πάλι δώ κι εκεί τον καθρέφτη της
λέγοντας*

ΠΕΝΤΑΜ.: Καθρέφτη που όλα τα κοιτάς
άκρυφτα και κρυμμένα
φανέρωσε τον Όμορφο
που κρύφτηκε για μένα!

*Μεσολαβεί κάποιο διάστημα αλλά και πάλι ακούγεται η μου-
σική σκάλα, πράγμα που σημαίνει ότι ο καθρέφτης τον
βρήκε!*

ΠΕΝΤΑΜ.: Α!

Νάτος!

Στέκεται πίσω απ' το μεγάλο καταρράχτη γι'
αυτό δε φάνηκε απ' την αρχή...

ΕΥΧΗ : (σιγομουρμουρίζει) Όποιος δεν ακούει τις
συμβουλές, αυτά παθαίνει!

*Ακούγονται δυο χτυπήματα που σημαίνει ότι δυο ώρες πέρα-
σαν. Μπαίνει κάπως δισταχτικός ο Γιος.*

ΠΕΝΤΑΜ.: (θλιμμένη) Έχασες, παλικάρι μου...

ΓΙΟΣ : Δώσε μου, σε παρακαλώ, δώσε μου ακόμα μια
ευκαιρία!

ΠΕΝΤΑΜ.: Ας είναι... και σου αφήνω τρεις ώρες διορία...

Το παλικάρι πάει κατά τη γωνιά που κάθεται η Ευχή. Αυτή του ψιθυρίζει κάτι. Αυτός κάνει πως φεύγει αλλά, στα γρήγορα, πάει και κρύβεται πίσω απ' τον καθρέφτη. Για να καταλάβει το κοινό πως έχει κρυφτεί πίσω απ' τον καθρέφτη, για μια στιγμή προβάλλει το κεφάλι του, ύστερα το τραβάει, βγάζει μόνο το χέρι του και χαιρετάει το κοινό κλπ.

ΠΕΝΤΑΜ.: (με αγωνία και δισταγμό)

Καθρέφτη που όλα τα κοιτάς
άκρυφτα και κρυμμένα
φανέρωσε τον Όμορφο
που κρύφτηκε για μένα!

Τον γυρίζει εδώ κι εκεί, ο Γιος είναι πίσω του πάντα.

Μα πού πήγε; Πού κρύφτηκε;

Ακούγεται ένα χτύπημα: Μια ώρα.

Καθρέφτη, δεν τον βλέπεις;

Ακούγονται δύο χτύπηματα.

Δε φαίνεται πουθενά...

Ακούγονται τρία χτυπήματα.

Μα πού είναι το παλικάρι;

Πετάγεται από πίσω απ' τον καθρέφτη θριαμβευτικά.

ΓΙΟΣ : Εδώ είμαι! Πεντάμορφη!

Αυτή τη φορά νίκησα!

ΠΕΝΤΑΜ.: Είσαι πολύ έξυπνος! Κάνεις γι' άντρας μου!
Αγκαλιάζονται, φιλιούνται.

ΓΙΟΣ : Ας μη χάνουμε καιρό! Ας ξεκινήσουμε αμέσως, Όμορφη, Πεντάμορφη! Έχω το γεροπατέρα μου που περιμένει!

Φεύγουν τραγουδώντας

Πέρα στους πέρα κάμπους
πέρα στους πέρα κάμπους
πέρα στους πέρα κάμπους
και πέρ' απ' τα βουνά.

Θα ζήσουμε τα δυο μας
θα ζήσουμε τα δυο μας
θα ζήσουμε τα δυο μας
μ' αγάπη στην καρδιά!

Λα λα λα λα λα
λα λα λα λα λα λα
Λα λα λα λα λα
λα λα λα λα λα λα!...

Εμφανίζεται τρομαγμένος ο Φρουρός φωνάζοντας

ΦΡΟΥΡΟΣ: Εεεε, Πεντάμορφηηηηηηηηη!

Γύρνα πίσωωωωω!

Η Ευχή που καμάρωνε τα παιδιά και κουνιόταν με το σκοπό του τραγουδιού τους, σταματάει το χορό της, γυρνάει και δίνει μια στο κεφάλι του φρουρού που πέφτει με θόρυβο χάμω, χάνεται απ' το προσκήνιο ενώ οι θόρυβοι από σιδερικά κλπ. γίνονται πιο δυνατοί.

Η Ευχή έρχεται στο κέντρο της σκηνής και μιλάει στο κοινό

ΕΥΧΗ : Όλα τελειώσανε καλά

με γάμους, γλέντια και χαρά!

Ξανάρχεται ο Φρουρός που συνεχίζει

ΦΡΟΥΡΟΣ: Μα ήταν τα φαγιά καμένα

και δεν έφαγα κανένα!...

Η Ευχή τον παίρνει είδηση και του δίνει μια.

Μουσική

